

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Gordilă Nicolae

judcători – Guzun Ion, Covalenco Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Petrov Ion împotriva Deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2014 în cauza penală privindu-l pe

Petrov Ion Haralampii, născută la 29 noiembrie 1990, originar și domiciliat în or. Strășeni;

termenul de examinare a cauzei fiind:

- *în prima instanță din 01.04.2014 până la 21.05.2014;*
- *în instanța de apel din 19.06.2014 până la 09.07.2014;*
- *în instanța de recurs din 22.08.2014 până la 12.11.2014,*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 21 mai 2014, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Petrov Ion a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 6 luni închisoare.

Conform art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Strășeni din 19 aprilie 2012, fiindu-i numită pedeapsa definitivă de 2 ani 6 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței, s-a stabilit că Inculpatul Petrov Ion la data 28.02.2014, aproximativ pe la orele 22.20, neavând permis de conducere a urcat la volanul automobilului de model „Ford Tranzit” cu numerele de înmatriculare STAR 332 și deplasându-se pe traseul Strășeni-Scoreni, în apropierea străzii 31 August din or. Strășeni, a fost stopat de inspectorii Inspectoratului Național de Patrulare, deoarece existau temeiuri de a presupune că inculpatul Petrov Ion se află în stare de ebrietate, și fiind supus testării la alcotestul „Drager-8510” s-a stabilit că inculpatul are o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat în cantitate de 0.95 mg/l, și o concentrație de alcool în sânge în cantitate de 2,44 g/l, fapt determinat prin procesul-verbal nr.27, din 28.02.2014, al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, precum și prin Raportul de constatare medico-legală nr. 272 din 05 martie 2014. fapt care conform art.134¹² alin.(3) Cod penal se atribuie la starea de ebrietate alcoolică cu grad avansată, acțiuni ilegale prin care inculpatul a încălcat prevederile pct. 14 lit. a) al

Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 375 din 13 mai 2009, în vigoare de la 15 iulie 2009, conform căruia conducătorul de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi alcoolice, droguri sau alte substanțe contraindicate conducerii, și pct. 10 al Regulamentului circulației rutiere, care prevede că persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Hadea Daniela în numele inculpatului Petrov Ion, care a solicitat casarea parțială a sentinței, în partea stabilirii pedepsei cu pronunțarea unei noi sentințe și aplicarea unei pedepse non privative de libertate, iar în partea pedepsei ne ispășite prin sentința Judecătoriei Stăseni din 19 aprilie 2012 să-i fie aplicat inculpatului prevederile art. 90 alin. (11) Cod penal.

În motivarea apelului apărătorul inculpatului a invocat, că instanța de judecată nu a luat în considerație circumstanțele atenuante, precum că la faza de urmărire penală inculpatul a dat dovadă de colaborare, de neîmpotrivire și a recunoscut fapta, și-a cerut scuze în fața instanței de judecată dând dovadă că se căiește sincer. Astfel, apărarea în temeiul circumstanțelor atenuante enumerate, solicitată aplicarea art. 90 alin. (11) Cod penal

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2014, a fost respins ca nefondat cererea de apel declarată de către avocatul Hadea Daniela în interesele inculpatului Petrov Ion cu menținerea sentinței Judecătoriei Strășeni din 21 mai 2014.

În motivarea soluției Colegiul constată că, instanța de fond, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept just a tras concluzia că inculpatul Petrov Ion a săvârșit infracțiunea imputată și anume: *„conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere”*. Examinând cauza la cererea inculpatului în ordinea prevăzută la art.364¹ Cod de procedură penală instanța a luat în considerație prevederile alin. (8) din acesta, care prevede că *inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă or, cu aplicarea acestor prevederi limita maximală pentru instanță, în cazul aplicării pedepsei cu închisoarea, constituie 6 luni.*

Mai mult ca atât, față de circumstanțele și argumentele apelantului ce preced, Colegiul penal a conchis că, pedeapsa stabilită inculpatului, astfel cum a fost individualizată de către prima instanță, răspunde atât principiului proporționalității cât și scopului prevăzut la art. 61 Cod penal, instanța de apel apreciind ca fiind dozată corespunzător atât ca quantum cât și ca modalitate de executare or, Petrov Ion, a mai comis anterior, o infracțiune similară, fiindu-i acordată o șansă în a-și ajusta comportamentul și atitudinea față de valorile sociale și comportamentul față de membrii societății, prin suspendarea executării pedepsei cu acordarea unui termen de probă de 2 (doi) ani, credibilitate ce nu a fost îndreptățită, întrucât, el din

nou săvârșește o infracțiune și din nou în stare de ebrietate, motive pentru care se ajunge la concluzia că, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Petrov Ion, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă non privativă de libertate, cum este munca neremunerată în folosul comunității, iar pedeapsa neispășită prin sentința Judecătoreiei Strășeni din 19 aprilie 2012 să-i fie aplicate prevederile art. 90 alin. (11) Cod penal.

În motivarea recursului apărătorul inculpatului a indicat că:

- instanțele de judecată incorect au ajuns la concluzia aplicării față de inculpat a pedepsei privative de libertate și nu a ținut cont de toate circumstanțele atenuante, precum și de criteriile de individualizare a pedepsei prevăzute se art. 75 Cod penal

- instanța de apel incorect a ajuns la concluzia că corectarea inculpatului este posibilă numai cu stabilirea pedepsei sub formă de pedeapsă reală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În recursul declarat de către avocatul Canțer Serghei se invocă ca temei pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

Colegiul penal reține că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică decizia instanței de apel numai cu referire la aplicarea pedepsei cu închisoare reală în penitenciar de tip semiînchis.

Analizând temeiurile pentru recurs invocate, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiului consideră, că în prezenta speța ele nu și-au găsit confirmarea, deoarece instanța de apel a respectat prevederile art. 414-417 Cod de procedură penală la judecarea apelului.

Conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod.

Deci, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei instanța de judecată trebuie să respecte toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate.

Neglijarea unora din aceste criterii, la stabilirea pedepsei, constituie temei pentru casarea hotărârii de către instanța ierarhic superioară în procedura prevăzută de legea procesual penală pentru căile de atac.

Conform dispoziției art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se

aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Reieșind din materialele cauzei, prin sentința Judecătorei Strășeni din 21 mai 2014, inculpatul Petrov Ion a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 6 luni închisoare. Conform art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Strășeni din 19 aprilie 2012, fiindu-i numită pedeapsa definitivă de 2 ani 6 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Colegiul penal reține că, instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția condamnatului în comiterea infracțiunii incriminate în baza art.264¹ alin. (4) Cod penal, iar pedeapsa i-a fost stabilită în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal.

În ce privesc criticile formulate de recurent, enunțate la pct. 4 al prezentei decizii, prin care susține că instanța de apel la aplicarea pedepsei nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61,75 Cod penal, acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și cărora instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând decizia atacată în raport și cu prevederile art.424 alin.(2) CPP, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul declarat de acesta este vădit neîntemeiat.

În aceste circumstanțe, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie legală, întemeiată și motivată, stabilind o pedeapsă aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acesteia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale. Astfel, argumentul invocat de recurent privind neaplicarea prevederilor prevăzute de art. 90 alin. (11), Colegiul îl apreciază neîntemeiat.

Astfel, Colegiul analizând cazul de casare invocat de recurent și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, și anume cu referire la aplicarea pedepsei individualizate contrar prevederilor legale, consideră că nu este incident în cauză, deoarece pedeapsa s-a aplicat în limitele legii, argument expus detaliat în prezenta decizie.

În asemenea condiții Colegiul, consideră că, temeiurile la care se referă autorul recursului, nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, fapt

ce determină incontestabil concluzia inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Petrov Ion, deoarece acesta este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Petrov Ion împotriva Deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2014 în cauza penală privindu-l pe **Petrov Ion Haralampii**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă,
Pronunțată integral la 10 decembrie 2014.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Guzun Ion

Covalenco Elena